

futuri essent foecundi, sed quod in plurimum id eveniret. Ad illum vero locum respondeo, ex eo non posse colligi fuisse praeceptum prohibens a nuptiis abstinere, sed ut plurimum, et ex suppositione, quod quis vellet ducere uxorem, teneret fratris defuncti uxorem accipere; nec aliud intendunt Patres ibi relati.

Ex praedictis omnibus in discursu totius huius libri de integerrima Mariae virginitate colligo, quod cum habeamus firmissimam Ecclesiae catholicae auctoritatem, et clarissimam nostrorum maiorum, omniumque sanctorum Patrum ab ipsis etiam Apostolis traditionem, qua, velut inexpugnabili muro, interemerat Deiparae virginitas adversus quoslibet hostium impetus se tuetur, etiam si sacrae Scripturae te-

slimoniis destitueremur, quae tamen non considerantur, cum pene innumera, et caque illustrissima adduxerimus, omnes tamen catholici perpetuam Deiparae pudicitiam, nunquamque violatam integritatem constanter profiteri deberemus. Atque his, ut quondam dixit d. Idephonsus in simili Marianaevirginitatis pro-
pugnacione: *Arbitror me per virtutem Dei, hostem, ut potui confodisse, reliquisse caesum, abiecissem enervatum, exanimem dimisisse. Unde et pallidus adest, exanguis superest, defessus angitur, fatigatus manet, concisus tacet, confosus ruit, elisus interit, de vitali flatu nihil superest, quia illum graviter sauciarunt sagittae potentis acutae; cui sit honor et gloria in saecula saeculorum. Amen.*

FINIS PRIMI VOLUMINIS

INDEX HOMILIARUM

LIBER PRIMUS

DE SACRIS ARCANIS AETERNAE PRAEDESTINATIONIS AC IMMACULATAE CONCEPTIONIS DEIPARAE VIRGINIS MARIAE.

Homilia Prima.

Quom arduum, ac perdifficile sit de Mariae laudibus concinne eloqui, aures ex sanctorum Patrum verbis contexta catena palam facit 1

Homilia Secunda.

Ostenditur, beatissimam Virginem inter omnes puras creaturas primum, ac principem locum tenere in divina praedestinatione, ex quo illibata eius conceptio comprobatur, in illa verba: Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret: Nondum erant abyssi, et ego iam concepta eram 5

Homilia Tertia.

Praedestinatum fuisse beatam Virginem in Matrem Christi Domini, et coadutricem illius ad redemptionem generis humani, priscorum Patrum monumentis ostenditur: ex quo immaculatam fuisse eius conceptionem non obscure deprehenditur. 9

Homilia Quarta.

Deum singularem curam habuisse, ut immanis esset conceptio beatae Virginis a peccato originali, cuius natura more concionatorio explicatur; simulque ostenditur, doctrinam hanc coelitus esse delapsam; et rationes aperiuntur, ob quas de-
cui, ut adhuc sub iudice sit. 13

Homilia Quinta.

Prosequimur idem argumentum, duplicem aperientes viam, qua intelligi potest, Deum facile beatam Virginem a peccati originali macula praeservasse. 16

Homilia Sexta.

Ex triplici figura, civitate scilicet davidica, arca testamenti, et Salomonis throno, immaculatae Virginis conceptio singulari eruditione deducitur 19

Homilia Septima.

Per multis altis figuris idem illibatae concep-

tionis Deiparae argumentum locupletamus. 22

Homilia Octava.

Varia sacrae Scripturae loca, ad eandem illibatam Virginis conceptionem illustrandam, secundum mysticam intelligentiam, pulchre explicantur 24

Homilia Nona.

Ostendimus, ab instanti suae conceptionis b. Virginem purissimam, ac pulcherrimam fuisse, atque adeo omni peccati macula carentem, in illa verba Canticorum: Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te: quae multiplici Patrum eruditione, variisque animi conceptionibus eluciantur 28

Homilia Decima.

Variis similitudinibus, tam ex sacris literis, quam ex humanis monumentis depromptis, Virginis conceptionem immaculatissimam fuisse ostendimus, in eadem verba: Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. 31

Homilia Undecima.

In honorem immaculatae conceptionis Deiparae Mariae erudite explicantur verba illa Canticorum: Quae est ista, quae progreditur luna aurora consurgens; pulchra, ut luna, electa, ut sol, terribilis, ut castrorum acies ordinata 35

Homilia Duodecima.

Sub metaphora templi, et domus Dei variis locis sacrae Scripturae, multisque animi conceptionibus illustrata, immaculatae Virginis conceptio magis stabilitur 38

Homilia Decimatertia.

Sub metaphora tabernaculi immaculatam Genitricis conceptionem ostendimus, in illa verba davidica: Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus 42

Homilia Decimaquarta.

Ostenditur, Dei Genitricis conceptionem minime esse regulandam, aut metiendam eadem mensura, qua reliquorum omnium conceptio regulatur; in eadem davidica verba: Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus 46

Homilia Decimaquinta.

Persimilem esse demonstramus beatam Virginem Paradiso voluptatis, quem Deus a principio condidit: ex qua similitudine immaculatae Virginis conceptio, ac mira eius excellentia singulari eruditione

- illustratur, in illa verba Genesis: Plan-
taverat autem Dominus Deus paradisi
voluptatis a principio, in quo posuit ho-
minem, quem formaverat* 48
Homilia Decimasexta.
- Eandem paradisi metaphoram prosequimur,
ostendentes, quam opte beatissima Virgo
in sua conceptione se comparaverit insi-
gnioribus arboribus, quae in illo consi-
tae erant, ut cedro, cypresso, cinnamo-
mo, seu, malogranato, et palmae* 53
Homilia Decimaseptima.
- Multiplci eruditione tam sacrae Scripturae,
quam iuris civilis docetur, beatissimam
Virginem proptissima dici, et fuisse re-
demptam per Christum, quamvis num-
quam sub peccati originalis servitute in-
cuerit; simulque ostenditur, quantum in-
terit inter Christum, et Virginem, quoad
carentiam culpa originalis* 57
Homilia Decimoctava.
- Per multis moralibus rationibus concionato-
rio muneri optissimis illibatam Deiparae
Mariae conceptionem non parum stabili-
mus* 59
Homilia Decimanona.
- Ad immaculatam Deiparae conceptionem ma-
gis stabilendam perpulchra concitatur ca-
tena ex sacra Scriptura; ex testimoniis
Pontificum, et conciliorum; ex consensu
universalis Ecclesiae; ex miraculis, et
revelationibus; ex sanctis Patribus; ex
gracissimis tam vetustis, quam novis, tam
mysticis, quam scholasticis doctoribus;
necon ex iure canonico, et civili* 64
Bulla dogmatica definitionis de praeser-
tatione Deiparae Virginis Mariae ab
originali culpa in primo suae concep-
tionis instanti 81

LIBER SECUNDUS

DE SACRIS ARCANIS FELICISSIMI ORTUS
B. VIRGINIS MARIAE

- Homilia Prima.
- Beatissima Virgo non solum matrum suorum
gentilitiae nobilitatis, sed et virtu-
tum illorum universalis, ut aiunt, haeres
nata ostenditur; et ad mores nobilium
componens pulchra de nobilitate traduntur;
et in illa abutentes invenitur* 87
Homilia Secunda.
- De variis circumstantiis tam anteceden-
tibus, quam concomitantibus, et subsequen-
tibus felicissimum Deiparae Virginis or-
tum: et de canticis, figuris, tempore,
loco, et universali gaudio, quod mundo
annuntiavit, et aliis similibus* 92
Homilia Tertia.
- In honorem felicitis ortus Deiparae Mariae
variis animi conceptionibus elucidantur
verba illa Cantorum: Quae est ista,
quae progreditur, quasi aurora constu-*

gens, pulchra, ut luna, electa, ut sol,
terribilis, ut caestorum acies ordinata? 97
Homilia Quarta.

*In gratiam Mariani ortus multiplici eru-
ditione de Deipara Virgine explicantur
verba illa Isaiae: Egredietur virga de
radice Iesse, et flos de radice eius ascen-
det* 102
Homilia Quinta.

*Beatam Virginem natam fuisse pulcherrimam
omnium foeminarum, eiusque pulchritudinem
libidinem eam intuentium extinxisse,
sanctorum Patrum monumentis, ac variis
rationibus demonstramus; pariterque de
fulgore vultus illius, capillorum colore,
et corporis suavolentia disserimus* 106
Homilia Sexta.

*Sacerrimum Mariae nomen multis retro tem-
poribus praenunciatum, et impositum,
congruentissimum illi esse, tum ex my-
steriis, quae in literis, ex quibus coale-
scit, delitescunt, facile deprehenditur* 113
Homilia Septima.

*Excellentiam sacrosancti nominis Mariae
ex interpretatione amari maris, et maris
stellae, duplicem metaphoram, multiplice
eruditione prosequimur* 117
Homilia Octava.

*Mariani nominis encomia prosequimur, iuxta
alias eius significationes a Patribus
probatas, nimirum, quod interpretetur,
Domina, Illuminata, Illuminatrix, ubi
nulla de eius sapientia: necon, Spes,
Iniatrix Dei, Deus ex genere meo, et
similia; pariterque increpantur, qui no-
men Mariae, a primordiis Ecclesiae re-
ceptum, in aliud mutare gestunt* 121
Homilia Nona.

*In honorem Natalis Deiparae Mariae, de
eius excellentia sub metaphora libri dis-
seritur in illa verba: Liber generationis
Iesu Christi, quae variis animi concep-
tionibus excorantur* 127
Homilia Decima.

*Genealogia b. Virginis variis similitudinibus
mystice illustratur in illa verba: Liber
generationis Iesu Christi* 130
Homilia Undecima.

*Prosequimur idem argumentum, permul-
tis aliis egregiis similitudinibus ad concio-
nandum optissimis, eandem Virginis ge-
nealogiam mystice elucidantes* 134
Homilia Duodecima.

*Alia allegorica, et mystica intelligentia toti-
us genealogiae Deiparae Mariae, et in-
terpretatio nominum, quae in illa refer-
runtur, pulchre describitur, in illa ver-
ba: Liber generationis Iesu Christi filii
David, filii Abraham* 138
Homilia Decimatertia.

*In idem argumentum traduntur perplures
rationes literales, ac permuldas alias my-
sticæ ad humanos mores componendas,
ob quas in hac genealogia Christi, et Ma-
tris eius praefertur David Abrahæ; nec-
non altae scitu dignissimae apponuntur,
propter quas tres reges Christi progenito-*

LIBER QUARTUS

DE SACRIS ARCANIS DESPONSATIONIS B. VIRGI-
NIS; NECNON DE EXIMIIS LAUDIBUS DILECTIS-
SIMI EIUS SPOSI IOSEPH.

Homilia Prima historica.

*Desponsationis Virginis cum castissimo Iosepho
dulcissimam historiam antiquorum
Patrum testimoniis stabilimus, verumque
matrimonium inter hos sacros sponsos
castissime apertissime comprobamus; ac
tandem de acta, in qua illi sponsali-
tate interunt, disserimus* 189
Homilia Secunda historica.

*In qua difficultas illa elucidatur, num Iosephus
statim post initum Ierosolymis ma-
trimonium, Virgine remissa in Nazareth,
Bethlehem rediit, tempus celebrandum
nuptiarum ibi expectaturus; an potius
Virginem reduxerit in Nazareth, ibique
in propria secum domo eam retinuerit
usque ad nuptiales sollemnitates* 193
Homilia Tertia historica.

*In qua de patria dici Iosephi, parentibus,
genere, nomine, statu, moribus, singu-
larique martyrii genere, felici morte,
gloriosa resurrectione; necon erga pios
suos cultores sollicita cura, et protectio-
ne, brevis sermonis eloquio disseritur* 195
Homilia Quarta historica.

*Quenam fuerit ars fabricis, qua usus est
sanctus Ioseph, et an illam excernerit
Christus Dominus, iuxta sanctorum Pa-
trum doctrinam dilucide explicatur* 202
Homilia Quinta historica.

*Sacerrimi matrimonii inter d. Mariam, et
Iosephum pulchrae figurae, varique en-
comia, quae illud longo sanctitatis in-
tercallo relinqunt omnia matrimonium supra-
eae apertissime indicant, in illa ver-
ba: Cum esset desponsata Mater Iesu Ma-
ria Ioseph* 206
Homilia Sexta.

*Commemoratur varias causas ex prisco-
rum Patrum doctrina, et aliis a nobis
excogitatis, ob quas decuit b. Virginem
matrimonium contrahere, et Iosepho in
conjugem dari* 210
Homilia Septima.

*Matrimonium felicissimum inter Mariam,
et Iosephum varia eruditione, ac uberrima
conceptum copia prosequimur; quan-
titate dignitas sit, Iosephum sponsum
fuisse Virginis, ex similitudine, quam
opus fuit habere cum illa, elucidamus. 213
Homilia Octava.*

*Inceptum argumentum prosequimur, quam
magna sit dignitas sponsi Deiparae Ma-
riae explicantes, ubi de eximia eius san-
ctitate disserimus; verosimile satis esse
comprobantes, d. Iosephum reliquos omnes
Sanctos, Deipara excepta, in gratia, et
gloria longo intervallo excellere* 217
Homilia Nona.

Prosequimur adhuc idem argumentum, cho-

*res ob eius genealogia fuerint explosi,
ubi de tyrannide principum erudite dis-
seritur in illa verba: filii David, filii
Abraham* 142
Homilia Decimaquarta.

*Prosequimur idem argumentum, literalem,
ac mysticam aliam intelligentiam totius
Mariae genealogiae tradentes, a prio-
ribus illis verbis inchoantes: Liber gene-
rationis Iesu Christi: et in illa alia de-
sinentes: Ioseph, virum Mariae, de qua
natus est Iesus* 146

LIBER TERTIUS

DE SACRIS ARCANIS PRAESENTATIONIS B. VIRGINIS
IN TEMPLE

Homilia Prima.

*Historiam Mariae praesentationis in tem-
plo, varique prodigia illam concomitan-
tia, prisorum Patrum monumentis, ac
multiplice probatissimorum Doctorum te-
stimonio stabilimus* 163
Homilia Secunda.

*De solenni comitatu, quo beata Virgo in
templo a parentibus suis fuit praesenta-
ta, ac Deo oblata: ubi de recta filiorum
educatione pulchra multa disseruntur,
acriterque reprehenduntur parentes filii,
seu filiiab suis coelibatim, aut vitam
religiosam prohibentes* 167
Homilia Tertia.

*Prosequimur b. Virginis praesentationem,
oblationem ab eius parentibus in templo
factam, dum illam Deo, tanquam aureum
vas pretiosissimis gemmis ornatum, in
divinum eius obsequium obtulerunt* 171
Homilia Quarta.

*Agitur de oblatione, quam sui ipsius fe-
cit triennis beata Virgo in templo iero-
solymitano, et de facili ascensu quindecim
graduum; cuius occasione non pauca
de profectu spirituali utilia traduntur. 173
Homilia Quinta.*

*Ostenditur ex sanctorum Patrum doctrina,
beatam Virginem in templo, in quo fuit
a parentibus praesentata, virginitatem
suum Deo expresso voto nuncupasse, atque
adeo castitatem voverit primam in-
ventricem fuisse; ubi etiam non pauca
virginitatis encomia subiungimus* 177
Homilia Sexta.

*Virtutes variae, quibus b. Virgo in templo
fuit, virginibus imitandae proponuntur;
praesertim vero clausura, verecundia,
alii vitandi cura, quae sunt velut propugnacula
virginitatis, cuius custodinae
difficultas ex Patrum doctrina ostenditur;
variaeque ad illam superandam remedia
traduntur* 182

ris omnibus angelorum, antiquis patriarchis, ac reliquis sanctis beatissimum Iosephum praesentes; ubi nonnullos favoreos, quibus Christus Dominus cum cumulat, recensemus; benedictiones omnes, quibus Iacob tamquam moribundus filios suos benedixit, et accommodantes . . . 223

Homilia Decima.

Ostenditur ex sanctorum Patrum doctrina, et validissimis rationibus, d. Iosephum, cum beatam Virginem praegnantem dimittere voluit, vel magnum quid, vel saltem nihil sinistrum, aut turpe de ea sibi persuasisse: cuius occasione permulta valde utilia contra temeraria iudicia traduntur . . . 227

Homilia Undecima.

Ostenditur, multis nominibus beatissimo Iosepho honorificentissimum, Patris Christi, nomenclaturam debere, et quam magna haec dignitas fuerit, variis animi conceptionibus perpulchre explicatur . . . 234

Homilia Duodecima.

Pulchra sanctissimi Iosephi Deiparae Mariae sponsi, cum antiquo illo Iosepho patriarcha comparatio; quam tam multiplici sanctorum Patrum eruditione, quam variis animi conceptionibus locupletamus, ac virginem fuisse comprobamus . . . 239

Homilia Decimatercia.

Argumentum inceptae collationis sanctissimi Iosephi cum antiquo illo patriarcha Iosepho varia, ac multiplici eruditione prosequimur . . . 242

LIBER QUINTUS

DE SACRIS ARCANIS ANGELICAE ANNUNCIATIONIS, ET CHRISTI CONCEPTIONIS IN UTERO VIRGINEO.

Homilia Prima.

Permultis rationibus ostendimus valde congruum fuisse, angelum, non hominem ad Virginem mitti: decessisse tamen, ut sub effigie humana ei appareret. Deinde Gabrielis nomen illustramus, ac supremum illum omnium coelestium spirituum esse, nonnullos coniecturis, et Patrum testimoniis eademque, ac tandem, quantum in terdit ad negotia pertractanda prudentis nuntii industria uti adocemus, in illa verba: Missus est angelus Gabriel a Deo. 246

Homilia Secunda.

Angelicæ legationis ad Mariam variae circumstantiae, loci, et temporis, multiplici eruditione exornantur, et varia, quae in eis arcana latent, deleguntur in illa verba Lucae: In mense autem sexto missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth . . . 252

Homilia Tertia.

Circumstantiam loci angelicæ salutationis prosequentes, dignitatem sacerdotiae Do-

mus Lauretanae, in qua Verbum caro factum est, expendimus; aliasque circumstantias, angelicam legationem concomitantes, commemoramus; nonnullaque de virginibus necessaria clausura tradimus. 259

Homilia Quarta.

Quae latent arcana in illo verbo Ave salutationis angelicæ aperiantur, ubi mira antithesis, seu contrapositio nominum, Euae, et Ave, ac personarum Mariae, et Euae, ex Patrum doctrina, et aliis a nobis excogitatis proponitur . . . 263

Homilia Quinta.

De plenitudine gratiae beatissimae Virginis disserere incipimus, verba illa interpretantes, Gratia plena: in quorum expositione varii nodi solentur, multiplexque gratiae acceptio secundum morem sacrae Scripturae proponitur; pariterque ostenditur, Deiparam Mariam secundum omnes illas acceptiones plenam esse gratia . . . 268

Homilia Sexta.

Idem argumentum prosequentes, tam humana, quam sacra eruditione eadem verba, Gratia plena, iterum elucidamus, multiplicemque gratiae plenitudinem tradimus, et quanam illarum Virginis congruat, ex b. Thoma, et d. Bonaventura adocemus in eadem verba: Ave gratia plena . . . 272

Homilia Septima.

Plenitudinem Marianae gratiae prosequimur, ostendentes, illam adeo crevisse, ut solius Virginis gratia omnium sanctorum tam angelorum, quam hominum gratiam in aeternum unum redactam, praecelleret, in illa verba: Ave gratia plena . . . 275

Homilia Octava.

Variis interpretationibus, partim ex sanctorum Patrum fontibus haustis, partim a nobis inventis, ingenti conceptuum copia, verba illa explicamus: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus . . . 282

Homilia Nona.

Multiplex sanctorum Patrum expositio in illa verba: Quae cum audisset, turbata est in sermone eius, et cogitabat, qualis esset ista saluti; ex quibus Virginis mira taciturnitas, ac reverentia cum eorum prudentia conjuncta colligitur; varietateque, ac permulta praedictae turbationis causa traduntur . . . 289

Homilia Decima.

Multiplici eruditione exponuntur verba illa angelica: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum; cuius occasione ostenditur, quam ad difficultates superandas intrepidus sit, qui Deum per gratiam secum habet; e contra vero, quam pacidus, et imbecillus, qui Dei gratia caret . . . 294

Homilia Undecima.

Mariana illa verba: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? multifariam, multisque modis illustrantur, et ex illis adversus oblatrantes haereticos,

LIBER SEXTUS

DE SACRIS ARCANIS VISITATIONIS B. VIRGINIS, AC DE CLEBERRIMO, QUOD IN ILLA CECINIT, CANTICO.

Homilia Prima.

Veteris testamenti arcae domum Obededom visitantis egregiam figuram, Marianam visitationem adumbrantem, adducimus; prius tamen difficultates, quae circa eius historiam occurrunt, enodamus, in illa verba: Exurgens Maria abiit in montana, cum reliquis Mariae visitationem enarrantibus . . . 346

Homilia Secunda.

Recenseri incipiunt causae, quae b. Virginem ad visitandum cognatum suam Elisabeth impulerunt, in eadem verba: Exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana . . . 350

Homilia Tertia.

Prosequimur idem argumentum causas assignantes, ob quas tam b. Virgo, quam eius Filius ad visitandum Elisabeth iter arripuerit, in eadem verba: Exurgens Maria abiit in montana . . . 253

Homilia Quarta.

Ostenditur iterum Christum Dominum in utero matris festinare, ut Ioannem sanctificaret; cuius occasione sanctorum Patrum testimoniis palam fit, quam sit Deus ad miserendum prolixius et velociter. De misericordia autem in hac visitatione divinitus collata gaudet Ioannes, Elisabeth, Zacharias, Deipara Maria, Christi humanitas, inno et beatissima Trinitas . . . 356

Homilia Quinta.

Eadem verba, Exurgens Maria, iterum illustrantur; pariterque illa alia: Abiit in montana cum festinatione: in quorum expositionem permulta ad componendos mores traduntur, ut de consulendo bono proximi, de non differendo exercitio bonorum operum, de difficultatibus in observantia divinae legis superandis; ac tandem de consortio virorum, praecipue virginibus fugiendo . . . 360

Homilia Sexta.

Vocem Deiparae Mariae, Elisabeth salutantis, instrumentum fuisse divinae virtutis ad sanctificandum Ioannem, et donum prophetiae illi conferendum, necnon Elisabetham, et Zachariam multis bonis replendis, ex Patrum doctrina commonstramus in illa verba: Intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth, et factum est, ut audivit salutationem Mariae Elisabeth, exultavit infans in utero eius etc. . . . 367

Homilia Septima.

Singulari eruditione, variisque animi conceptionibus illustrantur iterum verba illa: Ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans

constantissima Mariae fides, integerrima virginitas, volo constabilia, ac rara et inaudita eius prudentia apertissime commonstrantur, quorum occasione permulta ad informandos mores traduntur . . . 297

Homilia Duodecima.

Expositionibus variis, partim ex priscorum Patrum doctrina, partim a nobis excogitatis, enucleamus angelica illa verba: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi . . . 303

Homilia Decimatercia.

Ingenti animi conceptionum copia, multiplexque sacrae Scripturae eruditione elucidantur verba illa: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum: ubi de obedientia, humilitate, et fortitudine Virginis permulta traduntur . . . 306

Homilia Decimaquarta.

Agitur de Christi Domini conceptione, cuius purissimum Mariae sanguinem in eius utero materiam extitisse ostendimus; varietate huius sacerdotiae conceptionis sacramenta operimus in illa verba: Ecce concipies, et paries: quae ad mores etiam informandos convertimus . . . 313

Homilia Decimaquinta.

Post prolata illa verba: Ecce ancilla Domini, celebratas fuisse nuptias in virgineo Mariae thalamo inter Verbum dicendum, et naturam humanam ostendimus, variisque modis hanc nuptiarum metaphoram illustramus . . . 319

Homilia Decimasexta.

Ad elucidandum incarnati Verbi mysterium in Mariae utero celebratum, varia, ac multiplici sanctorum Patrum eruditione, uberrimae animi conceptionum copia explicantur verba illa d. Ioannis: Et signum magnum apparuit in caelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus eius, et in capite eius corona stellarum duodecim . . . 324

Homilia Decimaseptima.

Ostendimus adversus impiam haereticam Nestorianam, Virginem non solum Matrem Christi, sed pleno ore Dei Genitricem, esse appellandam, in illa verba: Quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei: pariterque deteguntur calumniae eiusdem Nestorii, quibus catholicam hanc veritatem labefactare tentavit . . . 331

Homilia Decimaoctava.

Quam magna, ac praecellens sit dignitas Matris Dei, tum sanctorum Patrum testimoniis, tum variis animi conceptionibus aperitur . . . 336

Homilia Decimanona.

Deipara Virgo utero suo Filium Dei concipiens, speculo pulchre comparatur: quam metaphoram variis animi conceptionibus locupletamus . . . 342

Homilia Vigesima.

Quae latent arcana in discessu angeli a Virgine, panduntur, in illa verba: Et discessit ab illa angelus . . . 344

- in ulero meo: ubi acceleratus usus rationis in Joanne, ex ss. Patribus, et ratione comprobatur, ad moresque componendos infantis exultatio convertitur . . . 371
Homilia Octava.
- Exponuntur verba illa: Exclamavit voce magna, et dixit: Benedicti tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: et unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? et illa illa: Beata, quae credisti, quoniam perferunt ea, quae dicta sunt tibi a Domino . . . 376
Homilia Nona.
- Titulus multiplex celeberrimi cantici Deiparae Mariae aperitur; ac mira eius super omnia cantica dignitas, et excellentia ex multiplici capite demonstratur . . . 381
Homilia Decima.
- Singula haec verba, Magnificat anima mea Dominum, secundum literalem, et mysticum sensum pulchre explicantur . . . 385
Homilia Undecima.
- In eadem verba, Magnificat anima mea Dominum, eximia Deiparae Mariae gratitudo erga Deum explicatur, pariterque docetur, relatis ex Patrum doctrina variis de gratitudine animalium exemplis, quantum oporteat, nos gratos esse Deo, non solum in magnis, sed in minimis, et tam in adversis, quam in prosperis . . . 391
Homilia Duodecima.
- In eadem verba, Magnificat anima mea Dominum, idem gratitudinis argumentum prosequimur, tres illius gradus ex sententia d. Thomae multiplici tam humana, quam sacra eruditione illustrantes, paucisque contra ingratitude vitium invehimus, ac de divinis laudibus in gratiarum actionem decantandis non pauca tradimus . . . 395
Homilia Decimatercia.
- Multiplici expositione elucidantur verba illa: Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: insuper de magnitudine huius exultationis disserere incipimus . . . 399
Homilia Decimaquarta.
- In eadem verba, Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, exultationem Virginis prosequimur, cuius exemplo docemur in Creator, non in creaturis exultare, et delectari debere; maxime cum creata bona caduca, brevia, fallacia, et futilia sint . . . 403
Homilia Decimaquinta.
- Variis expositionibus explicantur verba illa Deiparae: Quia respexit humilitatem ancillae suae: pernulloque de humilitate ex SS. Patrum doctrina traduntur, quae ad virtutem hanc sectandam mirum in modum invitent . . . 408
Homilia Decimasexta.
- Erudite exponi incipiunt verba illa: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes . . . 416
Homilia Decimasepthima.
- In eadem verba, Beatam me dicent omnes generationes, varia contextur b. Virginis encomia, quae tam Gentiles, Iudaei, Haeretici, quam Fideles ei detulerunt: in-
- ter quae pens innumera, eoque clarissima epitheta, quibus divina eloquia, et sancti Patres Virginem exornant, recensentur. 419
Homilia Decimaoctava.
- Elucidantur verba illa: Quia feci mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen eius: ubi duo praesertim ostenduntur, primum, quae sint ista magna, quae Dei omnipotentia Virgini fecit: secundum, per seipsum nomen eius, intellexisse Deiparam Verbum divinum incarnatum . . . 427
Homilia Decimanona.
- Explicantur verba illa: Et misericordia eius a progenie in progenies timebunt eum: ubi ostendimus b. Virginem per misericordiam, beneficium incarnationis intellexisse; pariterque de timore servitii, et filiali pertractatur . . . 433
Homilia Vigesima.
- In illa verba, Fecit potentiam in brachio suo, ostenditur Verbum divinum incarnatum esse Dei brachium, in quo, et per quod Deus potentiam suam mirifice ostendit . . . 436
Homilia Vigesima prima.
- Verba illa, Dispensit superbo mente cordis sui, explicantur de Iudaeis, ubi haec praecipue ostenduntur, beneficiorum copia, quibus Deus eos cumulavit; ingratitude illorum, Filium eius occidentium; varia supplicia, quae ob id perposita sunt . . . 440
Homilia Vigesima secunda.
- Eadem verba, Dispensit superbo mente cordis sui, de haereticis explicantur, insignisque inveciva adversus illos proponitur ex variis ss. Patrum testimoniis, praecipue tamen ex metaphora vulpis, quam multiplici tam sacra, quam humana eruditione prosequimur . . . 444
Homilia Vigesima tertia.
- Eadem verba, Dispensit superbo mente cordis sui, iuxta quorundam Patrum sententiam de daemonibus explicantur, nec non de omnibus superbis indiscriminatis; variisque modi commemorantur, quibus divini brachii potentia illos disperdit, et dissipat . . . 449
Homilia Vigesima quarta.
- In eadem verba, Dispensit superbo mente cordis sui, proponuntur tremendi modi, ex sacris literis depremissi, quibus Deus animam impij in hoc saeculo disperdit . . . 452
Homilia Vigesima quinta.
- Exponuntur verba illa: Deposuit potentem de sede, et exaltavit humiles: ubi de regnorum inconstantia, et volubilitate, necnon de humilium exaltatione breviter dissertitur . . . 455
Homilia Vigesima sexta.
- Variis expositionibus elucidantur verba illa: Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes: quorum occasione tremendum illud Christi eloquium explicatur: Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum caelorum: nonnullaque proferuntur adversus divites avaros . . . 460

- Homilia Vigesima septima.
- Variae proferuntur expositiones in illa b. Virginis verba: Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae . . . 465
Homilia Vigesima octava.
- Interpretatur ultima illa verba Mariani Cantici: Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham, et semini eius in saecula: ubi tria praecipue ostendimus: primum, per seipsum mundi aetates eum locutum fuisse Verbi divini incarnatione; secundum, Deum in suis promissionibus fidelem, mundum vero infidelem, et mendacem esse; tertium, verum semen Abrahae non Iudaeos, sed Catholicos esse . . . 469
- LIBER SEPTIMUS
- DE EXPECTATIONIS PARTUS DEIPARAE MARIAE, AC DE PERPETUA, ET NEQUAM VIOLATA INTEGERRIMA EIUS VIRGINITATE.
-
- Homilia Prima.
- Festi expectationis partus primordia traduntur; et tria, quae complectitur hoc festum, varia eruditione enucleantur, explicatis illis verbis: Venter tuus sicut cervus tritici vallatus liliis . . . 476
Homilia Secunda.
- Catholica nostra Hispania diem festum agit ardentibus desideris, quibus b. Virgo videndi Christum natum flagrabat; ubi etiam de fervore horum desideriorum pertractamus; et in effroenata perditorum hominum desideria invehimus, et ad bona promoveenda exhortamur . . . 480
Homilia Tertia.
- Partim adversus Gentiles, partim adversus Iudaeos, et Haereticos variis naturae exemplis ad concionandum optissimis, multique testimonis tam ex ipsorum Gentilitum doctrina, quam ex Sibyllarum vaticiniis; necnon ex miraculosis rerum eventibus depremissis, integerrima Deiparae Mariae virginitas constabatur . . . 483
Homilia Quarta.
- Virginitalatem Deiparae cum secunditate conjunctam, ex locis sacrae Scripturae, et ex similitudine opis aperitur . . . 487
Homilia Quinta.
- Rationes variae proponuntur, quibus non obscure probatur, decessisse Deiparam Mariam non aliter, quam involatam eius virginitalatem Christum Domini concepisse, et peperisse . . . 490
- Homilia Sexta.
- Ex divinis oraculis aggredimur iam probare perpetuam Deiparae Mariae virginitalatem. Exordimur autem a tribus valde memorandis. Primum est: Inimicitias nomen inter te, et mulierem, et inter semen tuum, et semen illius. Secundum: Mulier, si suscepto semine pepererit masculum. Tertium: Viam viri in adolescentula . . . 493
Homilia Septima.
- Integerrimam Mariae virginitalatem apertissime probat celebre illud Isaiae vaticinium: Ecce Virgo concipiet, et pariet filium: quod multiplici eruditione illustratur, et ab hostium calumnias vindicatur . . . 496
Homilia Octava.
- Tria alia testimonia ab eodem Isaia petita ad eandem integerrimam Deiparae virginitalatem comprobendam pulchre explicantur. Primum est: Generationem eius quis enarrabit? Secundum: Accessi ad prophetissam, et concepit, et peperit. Tertium: Multiplicabitur eius imperium . . . 500
Homilia Nona.
- Tria gravissima prophetarum oracula elucidantur ad Deiparae Mariae virginitalatem magis confirmandam. Primum est Ieremiae: Novum creavit Dominus super terram: Femina circumdabit virum. Secundum Ezechielis: Porta haec clausa erit. Tertium Danielis: Abscessus est lapis de monte sine manibus; ac tandem varia testimonia novi testamenti expenduntur, et praecipue concilia, quibus haec veritas definitur, asseruntur . . . 503
Homilia Decima.
- Variae metaphora, egregiaeque similitudines, ex divinis eloquiis depremissis, eandem Deiparae Mariae virginitalatem mirifice confirmant . . . 507
Homilia Undecima.
- Erquisitis quibusdam locis ex Ezechiele, ex libro Psalmorum, necnon ex Cantico Canticorum, eandem Deiparae Mariae involatam virginitalatem magis illustramus . . . 512
Homilia Duodecima.
- De integerrima Deiparae Mariae virginitalate pulchra, et solida ex priscorum Patrum selectoribus monumentis contextitur Catena, quae ob singularem eruditionem, ac uberissimam conceptionum animi copiam, non poterit legenti non utilis esse pariter, et iucunda . . . 515
Homilia Decimatercia.
- Omnia, quae tam Gentiles, quam Iudaei, et Haeretici adversus integerrimam Mariae virginitalatem obiectant, inania, et futilia esse commonstrantur . . . 524